

גליון י"ב
סיון תשפ"ג לפ"ק

בדוק את עצמך
מס' ברכות - דף י"ג

הזכרת יציאת מצרים בלילות

- (א) "הנה ימים באים וכו' ולא יאמרו עוד חי ה' וגו'", מה מקשה בן זומא לחכמים מפסוק זה? ומה ענו לו חכמים על זה?
- (ב) מהיכן מביאים חכמים סיוע לדבריהם הנ"ל? ומהיכן עוד יש ראיה מפסוק לדבריהם?
- (ג) על מה נדרש "אל תזכרו ראשונות"? "וקדמוניות אל תתבוננו"? "הנני עושה חדשה עתה תצמח"?
- (ד) מה הנמשל של המשל לאדם שפגע בו זאב וניצל וכו'?
- (ה) "אברם הוא אברהם", למה בתחילה נקרא שמו אברם? ולמה אח"כ אברהם?
- (ו) "שרי היא שרה", למה בתחילה נקראה שרי ואח"כ שרה?
- (ז) כל הקורא לאברהם אברם, על מה הוא עובר? (לבר קפרא, ומנלן, לר' אליעזר, ומנלן)
- (ח) א"כ למה הקורא לשרה שרי אינו עובר? ולמה הקורא ליעקב יעקב אינו עובר?
- (ט) מה קשה מהפסוק אתה הוא ה' האלוקים וכו'? ומה התירוץ?

הדרן עלך מאימתי

משנה

- (א) היה קורא בתורה, האם יוצא ק"ש כשהגיע זמן הקריאה?
- (ב) בבין הפרקים: למי מותר לשאול בשלומו? למי מותר להשיב? (ר"מ, ר"י)
- (ג) באמצע פרק: למי מותר לשאול בשלומו? למי מותר להשיב? (ר"מ, ר"י)
- (ד) מה הם חמש בין הפרקים? על איזה מהם חולק ר' יהודה?
- (ה) למה קדמה שמע לוהיה אם שמוע? והי' אם שמוע לויאמר?

כזונה בקריאת שמע

(א) מאי שמע מינה ממשנתינו? וא"כ מה קשה? (רש"י)

(ב) למסקנא, מאי אם כיוון לבו? והא קא קרי?

(ג) שאלת סיכום!! האם צריך כוונת המצוה? האם צריך כוונת הקריאה? האם יוצא בקריאה להגהה?

ברייתא - קריאת שמע ככתבה

(א) האם מותר לקרא ק"ש בכל לשון או לא?

(ב) מה טעמו של רבי? ומה טעמם של רבנן?

(ג) מה יעשה רבי עם המלה "שמע"? ומנא להו לרבנן דבר זה?

(ד) מה יעשו רבנן עם "והיו"? ומנא ליה לרבי דבר זה? ורבנן מה יעשו עם זה?

(ה) איך (לכאורה) אפשר ללמוד מכאן דרבי סבר דכל התורה כולה אפשר לקרוא בכל לשון, ורבנן סברי דכה"ת אפשר לקרא רק בלש"ק?

(ו) אבל איך אפשר לדחות את הראיות?

(ז) שאלת סיכום!! מה לומדים מ"שמע" (רבי, רבנן)? מה לומדים מ"והיה" (רבי, רבנן)? מה לומדים מ"דברים הדברים" (רבי, רבנן)?

ברייתא - כזונה בקריאת שמע

(א) "והיו הדברים האלה", מה לומדים מזה?

(ב) עד היכן צריך כוונה בק"ש לפי ר' אליעזר? ומנין לומד זאת? ולר' עקיבא? ומנין לומד זאת?

(ג) מה המחלוקת בין ת"ק ובין ר' אחא משום ר' יהודה בברייתא הבא?

(ד) על מה אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן דהלכה כמותו?

ברייתות דכזונה וקריאה בק"ש

(א) מה המחלוקת בין ר' זוטרא לר' יאשיה בענין כוונה וקריאה, בהו"א? (עי' רש"י)

- (ב) מה מקשה הגמ' על ר' זוטרא? למסקנא, מה שיטת ר' זוטרא?
- (ג) ולמה אין מצות כוונה בפרשה שני', והא כתיב על לבבכם?
- (ד) מה מקשה הגמ' על ר' יאשיה? למסקנא, מה שיטת ר' יאשיה?
- (ה) ולמה אין מצות קריאה בפרשה שני', והא כתיב לדבר במ?
- (ו) לפי ר"מ, עד היכן צריכה כוונת הלב? כמאן נשאר הלכה למעשה?
- (ז) מה שכרו של המאריך באחד?
- (ח) מה מוסיף על זה רב אחא בר יעקב? ומה מוסיף ע"ז רב אשי?
- (ט) מה אמר ר' חייא בר אבא לר' ירמי' כשראה שהוא מאריך הרבה באחד?
- (י) עד היכן צריך לעמוד במקום אחד בק"ש? (שיטת ר"נ בר מ"ע בשם ר"י-הו"א, מסקנא, שיטת ר' יוחנן)
- י"א) היכן רואים שר' יוחנן הולך כאן לשיטתו?
- י"ב) מה היה הקריאת שמע של ר' יהודה הנשיא? מתי ראו את רבינו הקדוש קורא ק"ש?
- י"ג) האם גמר רבינו הקדוש אח"כ את כל הק"ש?
- י"ד) מה הי' הראי' של בר קפרא לשיטתו? ומה ענה לו ר' שמעון על זה?
- ט"ו) אמר הפסוק שמע ונאנס בשינה, יצא או לא? תביא ראי' מב' אמוראים לכך!
- ט"ז) מהו דין רב יוסף לגבי פרקדן? מה מקשה הגמ' על זה?
- י"ז) מה תירוץ הגמ'? והא ר' יוחנן מצלי וקרי?

לאמיר דיין פרייליך

א גראמער ענדיגט שרייבען א לאנגען חרוז און ווייזט דאס פאר זיין חבר, דער חבר ליינט עס אפ און ווייזט נישט ארויס קיינע געפילן.
 "איך זעה פון דיין רעאקציע אז ס'פעלט נאך עפעס אין די גראמען - זאגט דער גראמער - קלערסט אז איך דארף אריינלייגן אביסל מער פייער אינ'ם גראם?"
 ניין, פונקט פארקערט - ענטפערט די חבר - דארפסט אריינלייגן מער דייער גראמען אין פייער....

הברכת פלגמחא וברכת בעל מלאי ידיו,
 פ'אמיר אונזס בעל פלגא, אהרנס ארז'י אלמאך

דף התשובות לגליון י"א

המשך ביאור המשנה במסכת תמיד

(א) מפני תרעומת המינין שלא יאמרו לע"ה שאין שאר תורה אמות

(ב) רבה בב"ח, אמימר / רב חסדא, רב אשי

(ג) מי ששיכן את שמו בבית הזה הוא ישיכן ביניכם אהבה ואחווה ושלוש ורעות

סוגיא דטעה בברכות

(א) יצא / דאפי' אם היה אומר שהכל יצא דתנן על כולם אם אמר שהכל יצא

(ב) אי בתר עיקר ברכה אזלינן והוי כמו שסיים בין ולא יצא, או בתר חתימה אזלינן ויצא

(ג) בשחרית, אם פתח ביוצר אור וסיים במעריב ערבים לא יצא / ואם פתח במעריב ערבים וסיים ביוצר אור לא יצא / ואם פתח ביוצ"א וסיים במער"ב יצא / א"כ הוי כצד ב' דבתר חתימה אזלינן

(ד) שאני התם דקאמר ברוך יוצר המאורות, וא"כ הוי כאילו שפתח בברכה הנכונה

(ה) למ"ד כל ברכה שאין בה שם אינה ברכה הוי דחי' אבל למ"ד דבעינן שם ומלכות אינה דחי'

(ו) כיון דמזכיר מדת יום בלילה ומדת לילה ביום כי קאמר ברכה ומלכות אתרויהו קאמר

(ז) מסיפא כללו של דבר לאתויי מאי, מאי לאו לאתויי הא דאמרן

(ח) הו"א-לאתויי דאכל נהמא וקסבר דתמרי ופתח בתמרי וסיים בנהמא / ק' על ההו"א- היינו בעיין / מסקנא-אכל תמרי וקסבר נהמא ופתח בנהמא וסיים בתמרי יצא דאפי' אם סיים בנהמא יצא כי תמרי מיין זייני

(ט) לא

מימרות דרבה בר חיננא סבא משמיה דרב

(א) כל שלא אמר אמת ויציב שחרית אמת ואמונה ערבית לא יד"ח, דאמת ויציב כולה על "חסד" שעשה ה' עמנו במצרים וכו' ואמת ואמונה אף על העתידות שאנחנו "מאמינים" שיעשה

(ב) בברוך/ בשם / ה' זוקף כפופים

(ג) מפני שמי נחת הוא / מי כתיב בשמי מפני שמי כתיב

(ד) שבט ביד אדם / נחש / השבט חובטו כלפי מטה בבת אחת, ונחש זוקף הראש תחילה ואח"כ גופו, שלא תראה כריעתו כמשוי

(ה) לפי שבימים האלו ה' מראה מלכותו לשפוט העולם

(ו) שנא' ויגבה וכו' במשפט והקל הקדוש נקדש בצדקה

(ז) מחלוקת, לרב יוסף-הקל, לרבה-המלך, והלכתא כרבה

(ח) כל שאפשר לבקש רחמים על חבירו ואינו, נקרא חוטא

(ט) אם ת"ח הוא צריך שיחלה עצמו עליו / דלמא מלך שאני / ואני בחלותם לבושי שק

(י) כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עוונותיו / דלמא ציבור שאני

י"א) שלא הזכיר אורים ותומים כשדיבר עם שמואל הנביא (1) ששמואל אמר לו מחר אתה עמי במחיצתי, (2) והוקענום לה' יצתה בת קול ואמרה על שאל בחיר ה'

עוד בענין קריאת שמע

(א) הו"א-משום דכתיב בה קל מוציאם ממצרים, קו' על ההו"א-וולימא פרשת רבית ומשקלות, מסקנא-

משום דכתיב בה כרע שכב כארי וכלביא מי יקימו / כל פרשה דלא פסקה משה רבינו אנן לא פסקינן

(ב) ציצית, יציא"מ, עול מצוות, דעת מינים, הרהור עבירה וע"ז

(ג) זו מינות / אמר נבל בלבו אין אלוקים / הרהור עבירה / ויאמר שמשון וכו' כי היא ישרה בעיני / הרהור ע"ז / ויזנו אחרי הבעלים

(ד) גבעונים אמרו לדוד / אחרי רעב ג' שנים ואמר לו ה' שזה בגלל ששאל הרג לנוב שהיו מספיקים לחם ומים לגבעונים

משנה

(א)אע"פ שאין לילה זמן ציצית אומרים פרשת ויאמר מפני יציא"מ שבה

(ב) יום שהעבירו ר"ג מנשיאותו ומינו את ר' אלעזר ב"ע תחתיו

(ג) בן זומא - לרבות הלילות, חכמים - לרבות ימות המשיח